

Sygn. akt II K 385/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2024 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Dorota Janek

Protokolant: Aneta Jaworska

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2024 roku

sprawy **K. L.** s. T. i K. z domu S.

ur. (...) w N.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 27 czerwca 2022r. w miejscowości M. 174 rejonu (...), po uprzednim wdarciu się na teren ogrodzonej posesji, wdarł się przez otwarte drzwi balkonowe do domu mieszkalnego M. P. i wbrew jej żądaniu miejsca tego nie opuścił

tj. o przestępstwo z art. 193 kk

II. w dniu 27 czerwca 2022r. w miejscowości M. rejonu (...), groził M. P. pozbawieniem życia i zdrowia, które to groźby wzbudziły w zagrożonej uzasadniona obawę, że będą spełnione

tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 kk

III. w dniu 27 czerwca 2022r. w miejscowości M. rejonu (...), groził M. W. pozbawieniem życia i zdrowia, które to groźby wzbudziły w zagrożonym uzasadniona obawę, że będą spełnione, jednocześnie szarpał za odzież pokrzywdzonego i uderzał go po plecach i głowie przez co naruszył jego nietykalność cielesną

tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 kk, art. 217 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

I. na mocy art. 66 § 1 i § 2 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego K. L. za czyny zarzucone w akcie oskarżenia z art. 193 kk, art. 190 § 1 kk, art. 190 § 1 kk i art. 217 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk - warunkowo umarza na okres próby 2 (dwóch) lat;

II. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka oskarżonemu K. L. świadczenie pieniężne w kwocie 700 (siedemset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej oraz nawiązkę w kwocie 1000 (jeden tysiąc) złotych na rzecz pokrzywdzonego M. W.;

III. na mocy art. 67 § 3 kk w zw. z art. 72 § 1 pkt 7a kk zobowiązuje oskarżonego K. L. w okresie próby do: powstrzymywania się od kontaktowania z pokrzywdzonymi M. P. i M. W. osobiście, mailowo, telefonicznie, sms oraz powstrzymania się do zbliżania do pokrzywdzonych na odległość mniejszą niż 30 metrów;

IV. na zasadzie art. 629 kpk zasądza od oskarżonego K. L. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości tj. kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem wydatków i 100 (stu) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 385/23	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	K. L.	<p>I. w dniu 27 czerwca 2022 r. w miejscowości M. 174 rejonu (...), po uprzednim wdarciu się na teren ogrodzonej posesji, wdarł się przez otwarte drzwi balkonowe do doku mieszkalnego M. P. i wbrew jej żądaniu miejsca tego nie opuścił,</p> <p>II. w dniu 27 czerwca 2022 roku w miejscowości M., rejonu (...), groził M.</p>	

		<p>P. pozbawieniem życia i zdrowia, które to groźby wzbudziły w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będą spełnione,</p> <p>III. w dniu 27 czerwca 2022 roku w miejscowości M. rejonu (...), groził M. W. pozbawieniem życia i zdrowia, które to groźby wzbudziły w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będą spełnione, jednocześnie szarpał za odzież pokrzywdzonego i uderzał go po plecach i głowie przez co naruszył jego nietykalność cielesną</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Pokrzywdzona M. P. i oskarżony K. L. znają się od 12 lat. W przeszłości pozostawali w związku partnerskim. W okresie zarzutu między nimi istniał spór dotyczący zakończenia ich związku.</p> <p>W dniu 27 czerwca 2022 roku wymienieni umówili się na spotkanie, które nie odbyło się, bowiem pokrzywdzona poinformowała oskarżonego, że źle się czuje i nie może się z nim spotkać. Tego samego dnia wieczorem oskarżony zdecydował się odwiedzić M. P. w jej domu, aby zobaczyć jak się czuje.</p> <p>W dniu 27 czerwca oskarżony K. L. wszedł</p>	Zeznania M. P.	k.1-2v, 55v	

na ogrodzoną posesję pokrzywdzonej, po uprzednim przeskoczeniu ogrodzenia, a następnie wtargnął do jej domu znajdującym się w miejscowości M. 174, przez otwarte drzwi balkonowe. Wówczas pokrzywdzona przebywała w kuchni połączonej z salonem i po odwróceniu się ujrzała oskarżonego K. L. stojącego naprzeciwko niej. Pokrzywdzona żądała od oskarżonego opuszczenia domu, który na jej żądanie nie reagował.

Po chwili oskarżony zaczął wyzywać pokrzywdzonych grożąc słowami, że „ich zajebie, zapierdoli”, tym samym wzbudzając w M. P. uzasadnioną obawę, że groźby te zostaną spełnione. Następnie oskarżony rzucił się z rękoma w stronę M. W., który w międzyczasie pojawił się w salonie i chciał go uderzyć. Kolejno szarpał go za odzież, uderzał rękoma po ciele m.in. po plecach i głowie. Pokrzywdzony odpychał oskarżonego od siebie i bronił się. M. P. próbowała rozdzielić mężczyzn. Zdarzenie to obserwowała mała córka M. P., która również wzywała oskarżonego do opuszczania domu.

Kolejno w związku ze zdarzeniem w kuchni zjawiała się matka M. J. P.. Na jej widok oskarżony

uciekł z domu przez drzwi balkonowe na taras i opuścił posesję. Teren, na którym znajduje się dom jest ogrodzony.			
Częściowo wyjaśnienia K. L.	k.23v-24		
Zeznania T. L.	k.43		
Zeznania M. W.	k. 8		
Zeznania świadka J. P.	k.16, 53v		
Protokół konfrontacji z 09.02.2023 r.	k.34-38		
Dokumentacja fotograficzna	k.39-43, 50-52		
Oskarżony K. L. ma 34 lata. Z zawodu jest kierowcą zawodowym. Kawaler, nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. Pracuje na stanowisku kierowcy w firmie Usługi (...) w L.. Tytułem wynagrodzenia za pracę otrzymuje kwotę w wysokości 5.000 złotych netto miesięcznie. Mieszka wraz z rodzicami. W skład jego majątku wchodzi samochód osobowa marki B. z 2005 r. o wartości ok. 40.000 złotych, nieruchomość stanowiąca działkę budowlaną o pow. 10 ar położona w miejscowości K., pow. (...). Oskarżony nie był uprzednio karany.	Notatka urzędowa sporządzona zgodnie z art. 213 k.p.k.	k.22	

Karta karna	k.66		
Zaświadczenie Starosty (...)	k.28		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.	Częściowo wyjaśnienia K. L.	Za wiarygodne jedynie w części Sąd uznał wyjaśnienia złożone przez oskarżonego, który w swej relacji opisał uprzednią znajomość z pokrzywdzoną, przebieg zdarzenia z dnia 27 czerwca 2022 roku na okoliczność rzeczywistego zdarzenia oraz swoją sytuację życiową i finansową. Pomimo, iż oskarżony w toku postępowania przygotowawczego nie	

		<p>przyznawał się do zarzucanych mu czynów, a następnie zmienił swoją postawę przyznając się i przeprasząc pokrzywdzonych za swoje zachowanie Sąd nie miał wątpliwości co do jego szczerości i autentyczności w tym zakresie. Mając to na uwadze wyrażono ocenę jak na wstępie.</p>	
1.1.1.	Zeznania M. P.	<p>Za wiarygodne w pełni Sąd uznał zeznania pokrzywdzonej M. P., która w relacji swej opisała przebieg zdarzeni z dnia 27 czerwca 2022 roku. Treść zeznań świadka była rzeczowa, spójna i pokrywała się z pozostałym uznanym przez Sąd za wiarygodny materiałem dowodowym.</p>	
1.1.1.	Zeznania M. W.	<p>Nadto za wiarygodne Sąd uznał w całości zeznania poczynione przez pokrzywdzonego M. W., który szczegółowo opisał przebieg zdarzenia z dnia 27 czerwca 2022 roku. Treść oświadczeń świadka była spójna, logiczna i korelowała z pozostałym, zebrany w sprawie materiałem dowodnym.</p>	
1.1.1.	Zeznania J. P.	<p>Za wiarygodne w całości Sąd uznał zeznania J. P., która była świadkiem przedmiotowego zdarzenia. W swej relacji opisała moment, w którym zeszła na parter i ujrzała oskarżonego i następcze okoliczności zachowania</p>	

		oskarżonego. Poza tym świadek wypowiedział się w zakresie ogrodzenia posesji. Treść zeznań świadka korelowała z pozostałym uznanym przez Sąd za wiarygodny materiałem dowodowym. Mając to na uwadze wyrażono ocenę jak na wstępie.	
1.1.1.	Zeznania T. L.	Za zasadniczo wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka T. L., który w swej relacji opisał przebieg zdarzeń z 25 października 2022 roku, bowiem po uprzednim umówieniu się z oskarżonym odebrał go z umówionego miejsca oraz potwierdził fakt znajomości pokrzywdzonej z K. L.. Odnośnie zaś przebiegu zdarzenia w miejscu zdarzenia świadek ten posiadał wyłącznie informacje przekazane mu przez oskarżonego. Nadto mając na uwadze, że świadek ten jest ojcem oskarżonego, to właśnie przez ten pryzmat należało dokonać ich oceny.	
1.1.1.	Zaświadczenie Starosty (...)	Dowód wiarygodny, sporządzony przez posiadający do tego kompetencję i uprawniony podmiot. Zawierający informację co sytuacji majątkowej oskarżonego.	
1.1.1.	Protokół konfrontacji z 09.02.2023 r.	Dowód wiarygodny potwierdzający okoliczności w nim stwierdzone. Sporządzony	

		przez uprawnionego funkcjonariusza Policji. Niekwestionowany przez strony.	
1.1.1.	Dokumentacja fotograficzna	Dowód wiarygodny, przedłożony przez strony postępowania, na okoliczność istniejącej między pokrzywdzoną a oskarżonym znajomości. Wykazujący korzystania przez oskarżonego z określonej formy kontaktu z pokrzywdzoną. Niekwestionowany przez żadną ze stron.	
1.1.1.	Notatka urzędowa sporządzona zgodnie z art. 213 k.p.k.	Dowód sporządzony przez funkcjonariusza Policji w ramach posiadanych kompetencji i uprawnień. Sporządzony na okoliczność sytuacji majątkowej i życiowej oskarżonego.	
1.2.	<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1.	Częściowo wyjaśnienia K. L.	Częściowo wyjaśnienia K. L. Sąd uznał za niewiarygodne, bowiem w swych twierdzeniach utrzymywał początkowo, iż to on był osobą wobec której pokrzywdzeni stosowali	

		przemoc i agresje słowną. Pomimo uprzednio złożonych przez oskarżonego w toku postępowania przygotowawczego wyjaśnień, pozostających w sprzeczności do zeznań pokrzywdzonych, zmienił on swoją postawę i przyznał się w toku postępowania do zarzucanych mu czynów.	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I.	K. L.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Oskarżonemu K. L. został postawiony zarzut dopuszczenia się w dniu 27 czerwca 2022 roku występków określonych art. 193 k.k., art. 190§1 k.k. i art. 217§1 k.k. Pomimo początkowym nieprzyznawaniu się do zarzuconych mu czynów, postawa oskarżonego w toku postępowania uległa zmianie, wobec czego następnie wyraził żal i przyznał się w całości do wymienionych występków, tym samym			

wyjaśnił motyw swojego zachowania i przeprosił pokrzywdzonych.

Odpowiedzialności karnej z art. 193 k.k. podlega ten, kto wdzierając się do cudzego domu, mieszkania, lokalu, pomieszczenia albo ogrodzonego terenu albo wbrew żądaniu osoby uprawnionej miejsca takiego nie opuszcza. Nie ulega wątpliwości, że oskarżony K. L. w godzinach wieczornych, w dniu 27 czerwca 2022 roku w M. 174, po uprzednim wdarciu się na teren ogrodzonej posesji, poprzez pokonanie ogrodzenia wdarł się przez otwarte drzwi balkonowe do domu mieszkalnego pokrzywdzonej M. P., a następnie nie zastosował się do wystosowanego wobec niego żądania pokrzywdzonej do opuszczenia tego miejsca. Zatem swoim zachowaniem wypełnił znamiona występku określonego w art. 193 k.k. W tym miejscu wskazać należy, że przedmiotem ochrony powołanego przepisu jest prywatność oraz spokojne przebywanie w określonym pomieszczeniu, wolność od ingerencji w sferę posiadania pokrzywdzonego przez osoby nieuprawnione. Powyższe oznacza, że w oskarżony K. L. swoim zachowaniem godził w dobro prawne jakim

jest prywatność oraz spokojne przebywanie pokrzywdzonych w miejscu jej zamieszkania, a następnie nie stosował się do wzywania go do opuszczenia tego miejsca.

Odpowiedzialności karnej określonej w art. 190§1 k.k. podlega ten, kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub na szkodę osoby dla niej najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w osobie, do której została skierowana lub której dotyczy, uzasadnioną obawę, że będzie spełniona. Należało zauważyć, że przestępstwo groźby karalnej spenalizowane w art. 190 § 1 k.k. polega na tym, że a. sprawca grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa, b. przestępstwo to ma być popełnione na szkodę tej osoby, wobec której groźba jest wypowiedzana, lub na szkodę osoby dla niej najbliższej, c. groźba ta wzbudza u pokrzywdzonego obawę, że zostanie spełniona oraz d. obawa ta musi być uzasadniona. Wszystkie te przesłanki muszą wystąpić łącznie i tak też było w przedmiotowej sprawie. Na podstawie opisanej wyżej analizy materiału dowodowego Sąd nie miał żadnych wątpliwości, że wszystkie znamiona występku określonego w art. 190§1 k.k. zostały przez oskarżonego

wypełnione.

Pokrzywdzona M. P. miała pełne prawo obawiać się spełnienia gróźb padających wobec niej ze strony oskarżonego, który wielokrotnie kontaktował się z pokrzywdzoną za pomocą wiadomości sms, dzwonienia pomimo próśb o zaniechanie tych czynności. Nadto obawę pokrzywdzonej znacznie spotęgowało zachowanie przez które wypełnił znamiona występkę z art. 193 k.k. To samo zaś tyczy się pokrzywdzonego M. W., który był zarówno świadkiem, jak i osobą pokrzywdzoną przedmiotowego zdarzenia. Bowiem pokrzywdzony nie tylko był osobą wobec, której oskarżony w sposób wulgarny kierował groźby karalne, to jednocześnie – wypełnił znamiona przestępstwa określonego w dyspozycji art. 217§1 k.k.

Odpowiedzialność karną z art. 217§1 k.k. ponosi ten, kto uderza człowieka lub w inny sposób narusza jego nietykalność cielesną. W dniu 27 czerwca 2022 roku oskarżony w miejscowości M. groził pokrzywdzonemu M. W. pozbawieniem życia i zdrowia, które to groźby wzbudziły w zagrożonym uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione – tym samym wypełniając znamiona czynu określonego w

art. 190§1 k.k. - jednocześnie szarpał za odzież pokrzywdzonego i uderzał go po plecach i głowę, przez co naruszył jego nietykalność cielesną i wypełnił znamiona określone w ustawie karnej w art. 217§1 k.k.

Mając na uwadze przytoczone wyżej okoliczności sprawy oraz powołane przepisy prawa należy uznać, że zachowanie oskarżonego zrealizowało znamiona przedmiotowe czynów zabronionych stypizowanych w art. 193k.k., art. 190§1 k.k. i art. 217§1 k.k. Oskarżony bowiem mimo braku chęci kontaktu pokrzywdzonej podejmował dalsze próby. Mimo bezprawnego wtargnięcia do miejsca zamieszkania pokrzywdzonej, po uprzednim żądaniu jego opuszczenia nie zastosował się do jej prośb. Swym nagannym zachowaniem oraz wulgarnym kierowaniem wobec pokrzywdzonych gróźb karalnych, spowodował stan wzbudzenia w pokrzywdzonych uzasadnionej obawy, że zostaną spełnione. Nadto godził w podlegające ochronie dobro prawne jakim jest nietykalność cielesna M. W.. Powyższe zatem jednoznacznie świadczy o tym, że oskarżony zrealizował znamiona zarówno z art.

193 k.k., jak i z art. 190§1 k.k. i z art. 217§1 k.k.			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z			

<i>poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. L.	I.	I.	<p>Sąd ustalając, iż wina i społeczna szkodliwość czynów zarzucanych oskarżonemu, który wyczerpał znamiona występów określonych w art. 193 k.k., 190§1 k.k. i 217 k.k. nie są znaczne, a okoliczności ich popełniania nie budzą wątpliwości na podstawie art. 66§1 i §2 k.k. oraz art. 67 §1 k.k. warunkowo umorzył postępowania na okres próby 2 lat. O zastosowaniu wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania przesądziło brak jego uprzedniej karalności, prezentowana przez niego postawa, przeproszenie pokrzywdzonych oraz dotychczasowy sposób życia, które realnie pozwalają przypuszczać, że niniejsze postępowanie karne będzie dla K. L. dostatecznym ostrzeżeniem na przyszłości by w przyszłości nie popełnił ponownie przestępstwa. W ocenie Sądu stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonego jest co prawda wyższy niż znikomy, lecz z uwagi na wskazane cechy oskarżonego, Sąd</p>

			uznał, że nie jest konieczne wymierzenie wobec niego kary, a zastosowana prawno-karna reakcja w postaci warunkowego umorzenia postępowania będzie w okolicznościach niniejszej sprawy wystarczająca. Jednocześnie zdaniem Sądu, ustalony dwuletni okres próby będzie wystarczający dla uzmysłowienia oskarżonemu naganności jego zachowania.
K. L.	II.	I.	Na podstawie art. 67§3 k.k. Sąd obowiązany był orzec wobec oskarżonego wymieniony w tym przepisie środek probacyjny. Mając to na uwadze, a także złożony w toku postępowania wniosek oskarżyciela posiłkowego orzeczono wobec skazanego nawiązkę w kwocie 1.000 złotych na rzecz M. W.. W ocenie Sądu kwota ta w pełni zrekompensuje pokrzywdzonemu powstałe w wyniku przestępstwa szkody. Nadto na mocy wymienionego przepisu Sąd równocześnie uprawniony był do orzeczenia środka karnego, wobec tego orzeczono wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 700 złotych na rzecz Funduszu Pokrzywdzonych oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

			<p>Wymierzony oskarżonemu środek karny ma na pełnić wobec osoby oskarżonego, jak i wobec innych odbiorców treści decyzji Sądu rolę wychowawczą. W ocenie Sądu w orzeczonej kwocie nie wykracza poza możliwości finansowe oskarżonego, a stanowi zaledwie 14% jego miesięcznego wynagrodzenia za pracę.</p>
K. L.	III.	I.	<p>Umarzając warunkowo postępowanie Sąd zobligowany był na mocy art. 67§3 k.k. zobowiązać oskarżonego w okresie próby do wykonywania wskazanego przez Sąd obowiązku zawartego w katalogu art. 72 §1 k.k.</p> <p>Mając na uwadze charakter popełnionych przez oskarżonego czynów i zachowania przed popełnieniem przestępstwa zobowiązano oskarżonego do powstrzymywania się od kontaktowania z pokrzywdzonymi M. P. i M. W. osobiście, mailowo, telefonicznie, sms oraz powstrzymywania się od zbliżania do pokrzywdzonych na odległość mniejsza niż 30 metrów. Orzeczonego środka karnego ma na celu zapewnić pokrzywdzonym faktyczną ochronę przed oskarżonym, jak również zabezpieczyć przed powtarzaniem się sytuacji konfliktowych, w</p>

			szczegółności groźących ewentualnie ponownym popełnieniem przestępstwa przez wymienionego.
1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
IV.	O kosztach sądowych orzeczono kierując się zasadą wyrażoną w art. 629 k.p.k. i tym samym zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości, na które składała się kwota		

	70 złotych poniesionych w toku procesu wydatków i kwotę 100 złotych tytułem opłaty wyliczonej zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U. z 2023 r. poz. 123 z późn. zm.).
1Podpis	